

Cơm thì Chúa chúng tôi lại được thà chuyên với quý vị qua *Câu Chuyện Gia Đình của Chúa* *Trình Phát Thanh Tin Lành*.

Hôm nay chúng tôi xin trình bày tiếp với những nguyên tắc giúp chúng ta xây dựng hôn nhân hạnh phúc bền lâu. Nguyên tắc đầu tiên là, chúng không ích kỷ, chúng nghĩ đến lợi ích riêng nhưng cũng nghĩ đến phúc lợi của người phối ngẫu. Sứ đồ Phao-lô khuyên:

Mỗi một người trong anh em hãy chăm sóc phúc lợi riêng mình nhưng phải chăm sóc phúc lợi của người khác nữa (Phi-líp 2:4)

Lại Chúa dạy chúng ta phải quan tâm đến phúc lợi của người trong gia đình của Chúa cũng như trong gia đình riêng của chúng ta. Người ghen ghét và chúng ta cần quan tâm đến trật tự nhất là người bên dưới của chúng ta.

Như chúng tôi đã trình bày, để có một hôn nhân hạnh phúc, chúng phải không ích kỷ nhưng luôn luôn nghĩ đến phúc lợi của nhau trong mọi phương diện, mọi việc và mọi lúc. Trong cách sống thì giữ chúng hạnh, chúng ta cần tự đặt giới hạn và kỷ luật cho mình, không đi chơi với bạn quá nhiều, không say mê với công việc đến nỗi người phối ngẫu phải ở nhà trông con trong cô đơn. Chúng ta cũng không vô tình trước cảm xúc hay ước muốn của người bên dưới nhưng quan tâm, thông cảm và hết lòng giúp đỡ.

Có đôi vợ chồng kia sống với nhau được hơn hai mươi năm. Thấy các con đã lớn, không cần phải chăm sóc nuôi nấng nên người vợ muốn đi học lại cho xong cái bằng mà vì lập gia đình chưa bao giờ. Khi chồng chia sẻ ước muốn đó với chồng, chồng không thông cảm, không khích lệ nhưng cười và nói: “Em già rồi đi học làm gì nữa, tốn tiền vô ích.” Lại nói đó làm người vợ buồn thê thào. Trước hết, chồng chê chồng già, hơn nữa, anh không thông cảm với điểu chồng mơ ước và tiền bạc đối với anh quá quan trọng. Thấy vợ buồn người chồng hỏi thăm và khi biết được lý do, anh ân hận vì thấy mình quá ích kỷ, vợ mong ước một điều chính đáng mà anh không thông cảm, không khích lệ. Anh liền xin lỗi và hứa sẽ làm những gì có thể làm để giúp vợ đi học lại.

Trong hôn nhân, người phải nhường nhịn người khác thông cảm và hỗ trợ nhau chúng ta, đó là người mà chúng ta phải yêu thương, chăm sóc nâng đỡ hơn bất cứ người nào khác. Chúa Giê-xu dạy:

Vợ chồng không phải là hai người, nhưng một thể thống nhất mà thôi. Vợ yêu người không nên phân biệt người người mà Đức Chúa Trời đã phải hiệp (Ma-thi-ơ 19:6)

Theo Lời Chúa dạy, chúng ta không thể để một người nào hay bất cứ một điều gì, như tiền bạc, vật chất, thú vui, công việc làm, phân biệt vợ chồng mình. Khi vợ chồng cảm thấy ngăn cách, bất cứ vì lý do gì, đó là cần hỏi cho nhau cùng tìm công khiến hôn nhân gãy đổ. Nếu đang sống trong hôn nhân, chúng ta cần tự hỏi: Tôi có là người và bên nhận trách nhiệm như nhu cầu, các mối hay căng thẳng chồng chồng tôi đi đi đến đến ngày không? Hoặc hỏi: Tôi có là người chồng tốt như thông cảm khi vợ đau ốm, một mình vì trách nhiệm với gia đình, với con cái không? Người không thông cảm như vô tình trách nhiệm xúc phạm người bạn đời là người ích kỷ, người như thế sẽ phá vỡ thay vì xây dựng hôn nhân của mình cho được bền lâu.

Một điều hiểu khác của người không ích kỷ là khiêm nhường nhận phần người bạn đời. Tính công nhận, bằng lòng bằng không chịu sự đòi cũng là yếu tố khiến hôn nhân không hạnh phúc. Có những người và người chồng công nhận, khó tính, khó chịu khi người bạn đời thất bại tâm. Điều đáng buồn là người đó biết người phải nhường nhịn không vui vì tính khó chịu của mình nhưng không chịu sửa đổi. Họ thường nói: “Bản tính tôi như vậy đó, không chịu được thì thôi.” Hoặc: “Tôi nóng tính nhưng nói xong là quên, không ghim nhớ người khác.” Đây là những người cố chấp, công nhận, gây buồn khổ cho người bạn đời mà nhất định không sửa đổi. Có những ông chồng khi vợ nói điều gì không đúng ý mình thì hét lên hoặc nổi giận, đàn áp vợ để vợ phải nhượng bộ. Cũng có những người và biết chồng khổ tâm vì tính hay than của mình nhưng không sửa, trái lại cố ý tiếp tục than van để chồng phải chịu. Người cố chấp, không chịu sửa đổi những sai sót của mình là người không trưởng thành, cái tôi của người đó quá lớn. Có những người chồng nói với vợ là ông không bao giờ sai, và bao giờ cũng mong ông thay đổi. Cũng không hiểu những người và cố chấp, không tha thứ khi chồng đã nhận lỗi và xin lỗi. Không ai muốn sống trong một hôn nhân mà lúc nào mình cũng là người thua cuộc, lúc nào cũng phải chịu ý người kia để gia đình được êm ấm. Những hôn nhân như thế nếu không gãy đổ thì cũng buồn thối, nặng nề, căng thẳng. Người trưởng thành khi biết những sai sót của mình không cố chấp những sự sai lầm mà đem lòng niệm vui cho người bạn đời và bình an cho gia đình.

Kính Thánh dạy và bổn phận và chúng như sau:

Hỡi người làm vợ, hãy tuân phục chúng như tuân phục Chúa. Vì chúng là đấng vợ, cũng như Chúa Cứu Thế là Đấng Hỡi Thánh, Hỡi Thánh là thân thể Ngài và Ngài là Cứu Chúa của Hỡi Thánh. Vậy nên, như Hỡi Thánh tuân phục Chúa Cứu Thế thế nào thì vợ cũng phải tuân phục chúng trong mọi sự thật. Hỡi người làm chồng, hãy yêu vợ mình như Chúa Cứu Thế đã yêu Hỡi Thánh, xẻ thân vì Hỡi Thánh... Cũng vậy, chúng phải yêu vợ như chính thân mình. Ai yêu vợ là yêu chính mình... Thế thì, mọi người trong anh em phải yêu vợ mình như chính mình, còn vợ thì phải kính trọng chúng (Ê-phê-sô 5:22-28; 33)

Lời Chúa nêu cho chúng ta hai nguyên tắc thật dễ dàng và cần thiết, đó là: Vợ tuân phục chúng như tuân phục Chúa, còn chúng thì yêu vợ như Chúa yêu Hỡi Thánh. Có những người chỉ khi nghe Chúa dạy và phải vâng phục chúng như vâng phục Chúa thì nghĩ rằng mình có quyền bắt vợ phải tuân phục trong mọi sự, muốn gì hay bắt vợ cũng phải vâng lời. Những người chúng đó quên hai điều:

(1) Trước khi khuyên các bà tuân phục chúng, sách Phao-lô dạy: “Hãy kính sợ Chúa Cứu Thế mà vâng phục nhau. Theo Lời dạy này, tất cả những người tin Chúa, hãy vì kính sợ, kính yêu Chúa mà tuân phục nhau.

(2) Sau lời khuyên người vợ vâng phục chúng là lời khuyên người chồng phải yêu vợ như Chúa yêu Hỡi Thánh, hy sinh cho Hỡi Thánh. Những người chúng nào thực hành lời dạy này sẽ không bao giờ lấy quyền làm chúng để buộc vợ chiểu ý mình cách để đoán để tài. Trái lại người đó sẽ vì kính sợ Chúa mà tuân phục vợ và vì yêu vợ, sẵn sàng hy sinh cho vợ. Cũng có những người vợ không chấp nhận mình là vâng phục chúng trong mọi sự, nói rằng chúng tôi là con người bắt toàn thể đều phải là Chúa mà tôi phải vâng phục như vâng phục Chúa! Cũng có những người vợ lý luận rằng, tôi mà vâng phục chúng tôi trong mọi sự thì ông sẽ làm tôi và làm cho tôi nhieu hơn nữa.

Thưa quý vị, những điều này có thể xảy ra và cũng đã xảy ra trong một số gia đình vì chúng ta không thực hành Lời Chúa. Có ông nói rằng, tôi sẵn sàng làm theo Lời Chúa nhưng vì tôi phải tuân phục tôi trước thì tôi mới yêu. Các bà thì nói rằng chúng phải thực hành tôi trước thì tôi mới tuân phục. Khi vợ chúng đấng kính yêu Chúa và tin cậy sách dấn dặt của Ngài, sẵn sàng vâng theo Lời Chúa dạy, lúc đó tuân phục và yêu thực hành nhau không còn là điều khó chúng ta phải cố gắng nhưng sẽ là điều tự nhiên trong bản chất hai người. Qua sự tuân phục và tình yêu hy sinh vợ chúng sẽ trở nên thành, hôn nhân sẽ vững mạnh và đem lại thật nhiều lợi ích cho cả hai.

Không mất bí quyết khôn ngoan nào của con người có thể giúp hôn nhân vững mạnh, nhưng chỉ là dầy của Thánh Kinh mà thôi, đó là: Vợ vâng phục chồng như vâng phục Chúa, chồng yêu vợ như Chúa yêu Hội thánh. Khi vợ chồng vâng theo Lời Chúa dạy, quy tụ tâm đức phúc lộc của người bên đời lên trên phúc lộc cá nhân, dù có khi bất đồng ý kiến, bình an của Chúa sẽ ngự trị trong gia đình đó. Nhưng hiểu lầm hay bất đồng ý kiến sẽ không ảnh hưởng đến hạnh phúc gia đình nếu giúp vợ chồng hiểu nhau hơn thông cảm nhau hơn và sẽ yêu thương, gần gũi nhau hơn.

Minh Nguyên

Chương Trình Phát Thanh Tin Lành